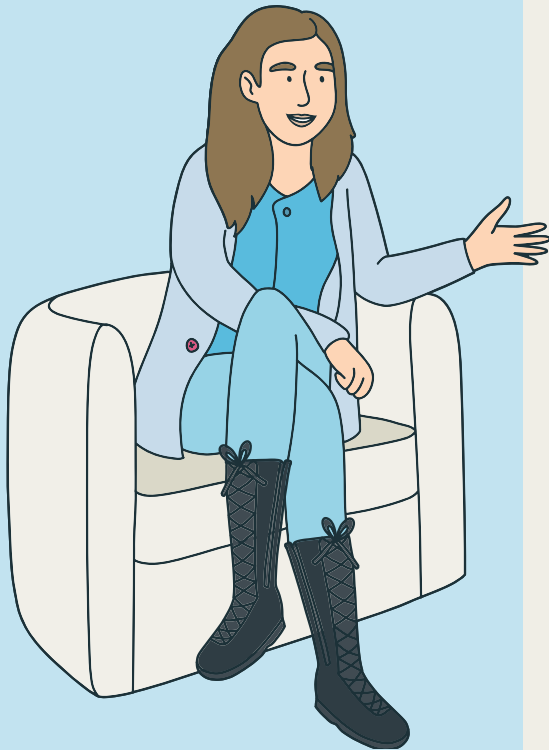

Parafiele en hyperseksuele stoornissen

Aanbevelingen voor professionals

Parafiele en hyperseksuele stoornissen

1. Parafilie en hyperseksualiteit op zich zijn geen stoornissen en hoeven dus ook niet altijd (weg) behandeld te worden. Van een stoornis is pas sprake als de betrokkene daaronder lijdt, of zichzelf of anderen daarmee zal, kan of dreigt te schaden.
2. Zorg als behandelaar voor compassie ten aanzien van het bestaan/hebben van een parafilie, maar begrens gedrag dat tegen de regels van consent ingaat.
3. Zorg voor [openheid en transparantie naar een patiënt](#) ten aanzien van beroepsgeheim en wanneer men genoodzaakt is het beroepsgeheim te schenden.
4. Wees je bewust van het belang voor de patiënt om eigen keuzes te maken binnen de in onze maatschappij geldende, grenzen rondom de stoornis.
5. Begeleid de patiënt bij het vinden van een gezonde manier van omgaan met en integreren van de parafilie binnen de seksualiteit en in het leven. Bij een deel van de patiënten zal ook niet parafiele-seksualiteit ontwikkeld kunnen worden (evt. naast de parafilie).
6. Besteed in de behandeling ook aandacht aan de omgang met zijn of haar naasten en omgeving t.a.v. seksuele activiteiten.
7. Wees je ervan bewust dat mensen ondanks het vragen om hulp, moeite kunnen hebben met het spreken over hun bijzondere seksuele voorkeur. Heb hier in [het hele zorgproces aandacht](#) voor.
8. Houd er [rekening mee dat een persoon meerdere parafilien](#) kan hebben en dat deze nauw verweven kunnen zijn met hyperseksualiteit en met andere psychische stoornissen.